

Provincie Zeeland
T.a.v. Gedeputeerde Staten van Zeeland
Postbus 6001
4330 LA Middelburg

omgevingsvisie@zeeland.nl

Datum Leusden, 21 december 2022
Kenmerk HR/20221221002/SvT
Betreft Zienswijze herziening van de Omgevingsverordening

Zienswijze op ontwerp tot 10^e herziening van de Omgevingsverordening Zeeland 2018

Geachte College,

Op 7 oktober heeft Provinciale Staten in meerderheid een amendement op de omgevingsverordening aangenomen, waarin het maximale aantal plaatsen voor mini-campings van 25 naar 35 eenheden is verhoogd. Omdat de nieuwe Omgevingsverordening Zeeland die op 7 oktober 2022 door Provinciale Staten is vastgesteld, niet eerder in werking treedt dan de Omgevingswet in werking treedt, overweegt Gedeputeerde Staten, nu de inwerkingtreding van deze Omgevingswet is uitgesteld tot 1 juli 2023, de vigerende Omgevingsverordening 2018 te herzien. HISWA-RECRON is daarop tegen.

HISWA-RECRON adviseert Gedeputeerde Staten het ontwerp van de herziening van de vigerende Omgevingsverordening Zeeland 2018 voor zover dat ziet op art I B tot wijziging van art 2.14 lid 1 in te trekken. Er dient eerst – zoals u zelf eerder voorstelde - een verblijfrecreatief afwegingskader te worden onderzocht en een integrale afweging te worden gemaakt. De integrale afweging dient te worden gemaakt mét partijen in de sector en met het maatschappelijk veld dat effecten ervaart van eventuele uitbreidingsmogelijkheden.

Wij lichten bovenstaande conclusie toe:

HISWA-RECRON vindt de voorgenomen wijziging van art 2.14 lid 1 van de vigerende Omgevingsverordening Zeeland 2018 waarmee Gedeputeerde Staten zelfs sneller gaat dan waarom Provinciale Staten heeft gevraagd c,q, waartoe het heeft besloten - een slecht en onzorgvuldig voorstel. Slecht en onzorgvuldig omdat uw voorstel ertoe leidt dat er onnodig en versneld uitvoering zou worden gegeven aan het slecht en foutief onderbouwde amendement tot verhoging van het maximum aantal plaatsen voor minicampings (hierna "het Amendementsvoorstel"). Dit terwijl u zelf eerder adviseerde eerst nader onderzoek te verrichten. Daartoe is nog steeds gelegenheid en noodzaak. Wij lichten dat hieronder toe. Het niet wijzigen van artikel 2.14 lid 1 is cruciaal voor draagvlak, de leefbaarheid in Zeeland en de balans in de sector.

Geen integrale afweging

Allereerst de aanleiding. Bij uw ontwerp tot herziening van de vigerende Omgevingsverordening Zeeland 2018 en het eerder door Provinciale Staten aannemen van het Amendementsvoorstel op de ontwerp Omgevingsverordening Zeeland 2022 is geen integrale afweging gemaakt. In Provinciale Staten is vluchtig,

op basis van een onjuist gemotiveerd, Amendementsvoorstel een besluit genomen tot het geven van een voorkeursbehandeling aan een beperkt deel van de ondernemers in de sector. Enkel hun mogelijkheden zijn met (+40%) uitgebreid. Bovendien is het aantal bedrijven waarop de regel ziet niet gelimiteerd dus dat kan aanzuigende werking hebben. Slechts Vekabo, als enige maatschappelijke partij, wenste deze uitbreiding. Eerst argumenteerde zij dat groei nodig is vanwege noodzakelijke investeringen. Nu is opeens behoefte aan goedkope kampeerplaatsen het argument. Eigenlijk maakt de argumentatie niets uit. Als het er maar meer worden.

Onderbouwing van het Amendementsvoorstel

Provinciale Staten heeft zich vergist als zij meent dat het nodig is het aantal mini-camping kampeerplaatsen fors uit te breiden. Die noodzaak en wenselijkheid is op zijn minst omstreden. De in het Amendementsvoorstel genoemde cijfers vertellen niet het hele verhaal en dat heeft te maken met de definities van het CBS. Jaarplaatsen zitten per definitie niet in de cijfers van het CBS, dus de transitie van jaarplaatsen naar chalets/huisjes zijn niet zichtbaar in de cijfers over kampeerreinen, maar wél in de cijfers over huisjesterreinen. Wanneer kampeerplaatsen worden omgezet in verhuureenheden (safari tenten, chalets etc) dan zijn dat voor het CBS huisjes en vallen die eenheden onder de noemer huisjesterreinen, hetgeen de beladen term 'verstening' faciliteert. In het kader van het maken van een integrale afweging zou bij het Kenniscentrum Kusttoerisme kunnen en zorgvuldigheidshalve moeten worden nagevraagd of de CBS-cijfers compleet zijn c.q. een compleet beeld geven.

De informatie is te vinden via deze link:

https://kenniscentrumtoerisme.nl/wiki/index.php/KCKT_Publication_PR_00010

Het HZ Kenniscentrum Kusttoerisme schrijft op deze pagina van haar webiste ondermeer:

Ontwikkeling verblijfsaanbod

De aanboddatabase in de huidige opzet bestaat pas sinds 2021. Dit betekent dat het nog niet mogelijk is een meerjarige ontwikkeling in beeld te brengen. In vergelijking met 2021 is zichtbaar dat het aantal slaapplaatsen op het land in Zeeland in één jaar met 1% is toegenomen. De grootste toename is zichtbaar in de gemeente Middelburg (+15%), in de gemeenten Schouwen-Duiveland en Sluis is sprake van een daling van 1%. Met cijfers van het CBS is het wel mogelijk om de ontwikkeling over langere termijn in beeld te brengen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het CBS een deel van het aanbod niet registreert: accommodaties van vaste gasten (zoals jaarplaatsen en tweede woningen), accommodaties die niet bedrijfsmatig worden geëxploiteerd en waterrecreatie zijn bij het CBS niet in beeld. [onderstreping – red. HISWA-RECRON] Dit verklaart grotendeels het verschil tussen het totaal aantal slaapplaatsen van het Kenniscentrum (347.000) en het CBS (147.200).

Bovendien is de indruk dat de aanboddatabase van HZ Kenniscentrum Kusttoerisme completer is dan het CBS-bestand; bij het hanteren van dezelfde definities telt het kenniscentrum meer eenheden. Om een indruk te geven: per 1 januari 2022 telt het CBS 88.600 slaapplaatsen op toeristische kampeerplaatsen, het Kenniscentrum telt er 102.700.

Zienswijze HISWA-RECRON – Ontwerp 10^e herziening Omgevingsverordening Zeeland 2018 blz 2 van 8

Toch kunnen de CBS cijfers gebruikt worden om een indruk te geven van de ontwikkeling van het geregistreerde accommodatieaanbod in de afgelopen tien jaar. Hieruit blijkt dat het geregistreerde accommodatieaanbod in Zeeland in tien jaar met 2% gegroeid is, maar dat er sprake is van een grote verschuiving binnen het aanbod. Het aantal slaapplekken op huisjesterreinen (vakantiewoningen, verhuurchalets) is met 60% toegenomen en het aantal toeristische slaapplekken op kampeerterreinen is met 15% gedaald.

De daling van het kampeeraanbod kan deels worden verklaard door kwaliteitsverbetering (het vergroten van standplaatsen om tegemoet te komen aan de wensen van de gast, daardoor minder eenheden op dezelfde oppervlakte) en door de transitie naar andere soorten aanbod. Denk hierbij aan verhuurchalets, ingerichte safaritenten en vakantiewoningen. Al deze verhuuraccommodaties horen volgens het CBS binnen de definitie van 'huisjesterreinen'. [onderstreping – red. HISWA-RECRON]

Tevens bijgaand de rapportage waarin de gehanteerde definities van het aanbod te vinden zijn. **(Bijlage 1).**

Safari-tenten zijn natuurlijk geen huisjes. De CBS-cijfers zijn dus allesbehalve compleet (vanwege andere definities en andere manier van dataverzameling). Daarnaast verandert de vraag. De markt voor kamperen was vóór Corona krimpend. Echter tijdens Corona groeide deze wat. De ontwikkelingen die we nu zien zijn nog van vóór Corona. Het duurt altijd even voordat het aanbod zich kan aanpassen aan de markt.

De noodzaak en urgentie van de huidige forse uitbreiding is nog onvoldoende aangetoond. In welke niet vervulde behoefte van de markt wordt met het Amendementsvoorstel voorzien? Zijn er zoveel kampeersders met een smalle beurs die niet terecht konden? Slechts enkele weken is het vol. Er is dus nog voldoende ruimte voor groei zónder generieke groei. Een generieke groei van het maximum minicampingplaatsen per onderneming zal alle eventuele maatschappelijke ruimte voor uitbreidingen voor de hele sector waarschijnlijk volledig opsouperen. en klein deel van de totale sector 'dringt' daarmee 'voor' op de rest.

Gedegen onderzoek wijst uit: Geen toegevoegde waarde en geen draagvlak

Voordat een besluit tot een generieke verhoging van het maximum plaatsen op minicampings wordt genomen moeten zorgvuldiger en integrale afwegingen worden gemaakt en waarbij ook andere stakeholders en maatschappelijke organisaties moeten worden betrokken en gehoord. Wij zijn van mening dat dit beter kan en moet. Voor zover er met stakeholders is gesproken, is dat gebeurd in het voortraject. Het bureau ZKA heeft van Gedeputeerde Staten de opdracht gekregen te onderzoeken of er voor de door Vekabo gewenste uitbreiding draagvlak is in de Zeeuwse maatschappij. ZKA concludeerde dat er in de Zeeuwse samenleving juist géén draagvlak is voor een door een deel van Provinciale Staten gefaciliteerde éézijdige, marktversturende uitbreiding. Marktversturend omdat het de reguliere recreatie bedrijven (van klein tot groter) die in hetzelfde segment opereren op achterstand zet, maar die wel gebonden zijn aan veel meer regels.

Hieronder de conclusie van ZKA in haar rapport. Voor de overwegingen daarbij verwijzen we naar het integrale rapport dat in uw bezit is.

“het voorstel van het vergroten van het aantal eenheden voor mini minicampings van 25 naar 40 eenheden heeft geen toegevoegde waarde voor het totale verblijfsrecreatief product in de provincie Zeeland en heeft geen draagvlak. Aanbeveling: Wij adviseren het aantal eenheden voor minicampings te behouden op maximaal 25 eenheden”

Gedeputeerde Staten stelde in haar brief aan Vekabo (concept 9 juni 2022, bij beslisnota GS 14 juni 2022) naar aanleiding van het ZKA rapport te bezien welke mogelijkheden er voor de gehele sector zouden zijn.

“Vanuit Bestemming Zeeland 2030 waarin gezamenlijk is gesteld te willen toewerken naar balans tussen toerisme, leefbaarheid en omgeving, rekening houdend met een nog toenemend aantal bezoekers, zien wij het als een opdracht om aan de slag te gaan met een verblijfsrecreatief afwegingskader die hieraan tegemoetkomt. Dat sluit toekomstige wijzigingen niet uit. Wel een urgent advies om nu niet eigenstandig adhoc één wijziging door te voeren, zonder een bredere context te beschouwen. Dat is dan ook de boodschap die we graag aan Vekabo, en later dit jaar ook aan Provinciale Staten willen meegeven in het kader van de Provinciale Verordening”

Het is ook goed te realiseren dat de sector zich in verband van Toeristisch Ondernemend Zeeland (TOZ) - waarin Koninklijke Horeca Nederland, HISWA-RECRON, Stichting Dagattracties en Vekabo verbonden zijn - gezamenlijk hadden verenigd in een gezamenlijk standpunt dat gelijk of heel dicht tegen het oorspronkelijke standpunt van Gedeputeerde Staten stond. Dus óók Vekabo, die - nu er gelegenheid bleek - snel voor enkel haar leden een uitbreidingsmogelijkheid regelde.

Dat door Gedeputeerde Staten voorgestelde onderzoek naar een verblijfrecreatief afwegingskader zou in ieder geval een begin van een integrale afweging zijn geweest. De integrale afweging dient te worden gemaakt mét partijen in de sector en met het maatschappelijk veld dat effecten ervaart van eventuele uitbreidingsmogelijkheden. Immers, de omvang van het toerisme wordt kritisch gezien in de kuststrook van onze provincie. Ruimte voor recreatie wordt bepaald door de draagkracht van de omgeving en de eigen bewoners. En niet door de marktvraag. Niet voor iedere vraag uit de markt hoeft binnen Zeeland een aanbod te worden geleverd om te voorkomen dat het draagvlak onder de bewoners verder afneemt.

HISWA-RECRON is niet persé tegen uitbreiding maar staat er wel voor dat de eventuele extra ruimte die er misschien is terechtkomt bij meersoortige initiatieven die meerwaarde hebben en die toevoegen aan het Zeeuws product, ongeacht tot welke deelcategorie van de sector het initiatief behoort. Dus niet op voorhand aan één deelgroep ten behoeve van hun bijverdienste. Bij een integrale afweging horen ook andere vragen dan rond de verdeling binnen de sector. Wat is de impact op de leefomgeving? Wat doet het met de natuurdoelen? Hoe past het in de in NPLG vervatte thema's? Wat is de impact op verkeer op N-wegen maar ook op binnenwegen? Ontstaat er een extra zorgvraag? Hoe wordt daar in voorzien? Wat betekent een uitbreiding voor hulpdiensten?

Veranderde markt en diffuse overgang tussen deelsectoren

De recreatiesector is afgelopen jaren inderdaad, in enige mate, veranderd (sommigen noemen het 'versteend'). En zijn stacaravan-parken en campings met seizoenplaatsen omgezet naar luxere accommodaties. Niet als doel op zich maar omdat we hebben afgesproken binnen de Kustvisie voor kwaliteit voor kwantiteit te laten gaan én omdat de markt er om vraagt.

Er is helemaal geen aanleiding en grondslag om als overheid in de markt in te grijpen, of in de mix. In ieder geval niet waar er gezien bezettingsgraden en beschikbare ruimte nog voldoende plaats is voor kamperen in een tent voor mensen met een kleine beurs die ook gewoon in het reguliere deel van de sector terecht kunnen omdat er geen strikte marktscheiding is tussen prijzen van kleine reguliere campings en minicampings. Die product- en prijsvergang is zeer diffuus.

Recreatie en toerisme zijn dynamisch: wensen voor een unieke beleving en het daarmee samenhangend aanbod zijn onderhevig aan ontwikkelingen, zowel aan de belevingszijde als in het kader van productinnovaties. De laatste jaren is er met name een tendens te zien van vraag naar kwaliteit en een meer divers product. Comfort en verduurzaming is steeds meer van belang voor de toerist. Denk bijvoorbeeld aan 'glamping'. Kamperen met glamour. Bijvoorbeeld Farm Camps. Desondanks is er ook vraag én voldoende aanbod van veel gewone (gras)kampeerplaatsen in de sector.

De bezettingsgraad van minicampings is - afhankelijk van de vestigingsplek - maar in een beperkte periode van enkele weken in het hoogseizoen maximaal bezet. Als je gewoon van te voren boekt, net als in andere segmenten, heeft iedereen plek. Mogelijk niet als je op de bonnefooi komt in die paar weken in het hoogseizoen maar om daar nu een eenzijdige generieke uitbreiding voor een deel van de sector op te baseren die grotendeels allemaal in de kuststrook terecht zullen komen?

En daar staan op minicampings overigens echt niet alleen maar mensen met een kleine portemonnee. Ook bovenmodale caravans met bijbehorende auto's. Dus naast de prijsstelling is ook de bezoekersmix van minicampings en reguliere campings diffuus.

Grotere context: NPLG

Zoals hiervoor reeds is aangegeven, het draagvlak voor een verdere groei van het toerisme in Zeeland is er steeds minder. Het nu zonder aanvullend onderzoek even snel toestaan van forse groeimogelijkheden in een deel van de sector is alleen al daarom niet wijs.

Als het Nationaal Programma Landelijk Gebied (NPLG), besluitvorming over de evaluatie van de Kustvisie en het door u eerder voorgestelde sectorale onderzoek wordt afgewacht, kan er meer overwogen een besluit worden genomen over mogelijke oplossingsrichtingen voor de versterking van de recreatiesector.

Wij vragen u daarom het ontwerp tot herziening van de Omgevingsverordening Zeeland 2018 voor zover dat ziet op de wijziging van art 2.14 lid 1 in te trekken en een breed overleg op te starten over de wenselijke ontwikkelingen in de hele recreatiesector.

Wij geloven er namelijk in dat de NPLG oplossingen biedt voor Zeeland. Bijvoorbeeld door het gebruik van landschapszones of overgangszones in het landelijk gebied. Deze kunnen gekoppeld worden aan een specifieke groei van recreatie in deze gebieden en bijvoorbeeld de aanleg van wandel, MTB- paden of andere dagrecreatieve mogelijkheden kunnen deze landschapszones de recreatiemogelijkheden van inwoners en toeristen versterken, natuurgebieden enige rust bezorgen en perspectief geven voor de boer.

Art 2.14 lid 1 en het besluit van 7 oktober: belasting voor participatietrajecten in Zeeland

Het besluit van Provinciale State tot verhoging van het maximum aantal plaatsen op mini-campings gaat in tegen de Kustvisie, het document voor de toekomst van onze kust. In deze visie heeft u onder andere vastgelegd welke mogelijkheden er zijn voor ruimtelijk economische ontwikkelingen.

Op pagina 19 en 20 van de Kustvisie staat:

“Een beperkte uitbreiding van eenheden is mogelijk indien:

o er sprake is van een integrale kwaliteitsimpuls van het bestaande en toekomstige accommodatie;

o en er sprake is van een maximale invulling ten behoeve van verblijfsrecreatie op het totale terrein van 13% (exclusief centrale voorzieningen ;

o en er maximaal sprake is van 15% uitbreiding van eenheden.

Ruimte voor maatwerkoplossingen is mogelijk als een specifieke situatie daarom vraagt. Hierbij geldt als principe dat bovengenoemde uitgangspunten communicerende vaten zijn. Een hoger percentage landschapontwikkeling kan bijvoorbeeld gepaard gaan met een hoger percentage uitbreidingsoppervlakte. Voor bestaande recreatiebedrijven grenzend aan open agrarische gebieden (lichtgroen), geldt dat bij een eventuele uitbreiding van het bedrijf de openheid van de lichtgroene gebieden zoveel als mogelijk gewaarborgd dient te blijven.”

Met het voorstel en het besluit van 7 oktober terzake het verhogen van het maximum aantal plaatsen per minicamping gaan Gedeputeerde Staten en Provinciale Staten faliekant voorbij aan deze uitgangspunten (maximale uitbreiding van 15%) van de Kustvisie en de daarin gestelde voorwaarden voor ontwikkeling. Daar waar dat in de Provinciale Kustvisie wel voorwaarden bevat legt Provinciale Staten in dit besluit, dat gemakshalve geheel op het bordje van de gemeenten. Alsof de Kustvisie niet bestaat en er niet meer toe doet.

De Kustvisie is het gevolg van een lang participatieproces dat heeft geresulteerd in afspraken met participanten en partijen, waaronder de Vekabo die zich daar ook aan heeft gecommitteerd. Het heeft naast de status van visie ook de status van een maatschappelijk contract. Het is dus van ons allemaal. Dit werd op 7 oktober zomaar doorkruist. De Kustvisie wordt zoals u weet momenteel geëvalueerd. Dit participatieproces is - voor korte duur - zwaar onder druk is komen te staan. De actie van één deelnemer heeft de evaluatie van een goed visiestuk zeer negatief beïnvloed. Dit had voorkomen kunnen en moeten worden, zeker als men werkt vanuit een gezamenlijke visie en vanuit een wederzijds vertrouwen, wat er klaarblijkelijk niet was. Het zal tijd kosten dit te herstellen en die tijd hebben we niet als we aan de toekomst van Zeeland Werken. Er is namelijk rechtsongelijkheid gecreëerd. Voor alle partijen geldt de Kustvisie, behalve voor mini-campings. Het toestaan van een dergelijke grote stijging (40% , met mogelijk meer aanbieders dus potentieel duizenden plaatsen erbij! Dus buiten voormelde kaders van de Kustvisie) is feitelijk toegeven dat er nog ruimte is en dat er geen sprake is van ‘overtourisme’. Terwijl dat wel zo wordt beleefd door de lokale bevolking en uit het eerder gememoreerde ZKA onderzoek volgt. Het kan niet allebei ‘waar’ zijn. HISWA-RECRON en andere partners in het Kustvisie evaluatieproces kiezen nog steeds voor het participatiemodel, maar dan moet er wel aan vertrouwen worden gewerkt.

In de overwegingen van het Amendementsvoorstel is er evenmin aandacht voor klimaat, ecosystemen, landschapswaarden en / of biodiversiteit en toename van de recreatie- en verkeersdruk.

Daar maken wij ons ook zorgen over. Deze belangrijke onderwerpen zijn verwerkt in de Kustvisie en afspraken met andere overheden en maatschappelijke organisaties. Wij willen u aanmoedigen om voor uw besluit tot aanpassing van de vigerende Omgevingsverordening 2018 eerst verschillende maatschappelijke belangen af te wegen, natuur & landschap verdient wat ons betreft meer aandacht bij dit besluit. Dat vergt integraal overleg en besluitvorming: hoe kunnen we nu verder zonder dat de kustvisie beknellend werkt maar meer een rekverband is in plaats van gips. In ieder geval niet door overhaast een Omgevingsverordening aan te passen.

De uitvoering van het amendement zorgt voor extra problemen, juist in de drukste gebieden van Zeeland.

De kans is namelijk groot dat uitbreiding vooral daar plaatsvindt waar de vraag naar kampeerplaatsen het grootst is, namelijk in het kustgebied. Dit is in de gebieden waar het nu al het drukst is en waar de door inwoners gevoelde nadelen van veel bezoekers het sterkst worden ervaren. Dit zijn ook de gebieden waar de druk op de omgeving en de natuur groot zijn. Het betekent dus een minder evenwichtige verdeling binnen Zeeland van (ervaren) voor- en nadelen van toerisme en recreatie.

Ongelijkheid

Zorgen hebben wij ook voor de kleine reguliere bedrijven met 30 tot en met 75 plaatsen die door het besluit van 7 oktober jl. nu sterk beconcurrereerd worden. Zij moeten aan striktere regelgeving voldoen dan de mini-camping's. Bied hen de gelijke ruimte om te kunnen groeien, verduurzamen, aan energie transities te kunnen voldoen om zo eveneens een toekomstbestendig bedrijf te kunnen maken. Zij hebben namelijk geen ruimte voor het ontwikkelen of uitbreiden met een nevenactiviteit. Dit zijn de Zeeuwse familiebedrijven die we willen behouden en die juist die zo nog unieke plaatsen aanbieden aan onze gasten. De bedrijven waar men persoonlijk wordt begroet als men aankomt, vaak bedrijven met uitsluitend kampeerplaatsen. Die het in de Corona-periode extra zwaar hebben gehad. Doordat zij kozen voor een unieke niche-markt met enkel een kampeerterrein of als Natuur Camping vergund zijn hebben zij niet de mogelijkheid om verhuuraccommodaties te plaatsen of het aantal uit te breiden, in tegenstelling tot hun collega's die vallen onder de regelgeving voor de mini-campings.

Laten we hen de gelijke kansen bieden als Zeeland. Daarom is een langere aanlooptijd nodig om tot een meer evenwichtig voorstel te komen. Vandaar onze dringende oproep de wijziging niet nu al mee op te nemen. Maar te kijken met alle betrokken partijen binnen de Kustvisie en ook op gemeentelijk niveau met alle stakeholders, wat deze wijziging betekent op elk vlak; gast, ondernemer, natuur, leefomgeving en vooral voor onze Zeeuwen. En daar waar mogelijk er wellicht veel beter maatwerk kan worden toegepast door de gemeenten zelf. Een goed voorbeeld is de Raadsbrief Kleinschalig kamperen van de gemeente Veere.

Dit is precies waarom je als overheid niet moet ingrijpen in marktverhoudingen anders dan door gezamenlijke afspraken. Daarom is handelen volgens de afgesproken kaders zo belangrijk, óf iedereen óf niemand.

Is het besluit wel uitvoerbaar?

Is deze herziening wel mogelijk? Is het niet in strijd met de Wet markt en overheid, Europese regelgeving en qua uitkomst wel uitvoerbaar? Mede naar aanleiding van het ook ten tijde van 7 oktober 2022 langverwachte uitspraak van de Raad van State die op 2 november jl. volgde, waarbij de Bouwvrijstelling werd doorgehaald. Wat heeft een minicamping aan ruimte in een verordening die vooralsnog niet kan worden benut? Daar lezen we niets over in het Amendementsvoorstel en in het ontwerp tot herziening van de vigerende Omgevingsverordening Zeeland 2018. Ook niet of daar aandacht aan is besteed. Wij hopen dat Gedeputeerde Staten dat wel heeft gedaan voordat u het ontwerp tot herziening van de Omgevingsverordening ter inzage legde voor het indienen van zienswijzen en uiteindelijk de behandeling in Provinciale Staten. Wij zien een gemotiveerd antwoord gaarne tegemoet.

Vanwaar de haast?

Waarom nu al het ontwerp tot herziening van de vigerende Omgevingsverordening Zeeland 2018? Daar is niet om gevraagd. Doe het zorgvuldig en integraal; na nader onderzoek waar de ruimte wel en niet zit. Wat is de impact op de leefomgeving? Moet het voor de Provinciale Statenverkiezingen klaar? Moeten de minicampings er volgend seizoen al profijt van hebben? Is dit faciliteren wel de rol van de Provincie? Ook hierover zien we een gemotiveerd antwoord gaarne tegemoet.

Zienswijze - Resumé

Wij vragen Gedeputeerde Staten om om voormelde redenen het ontwerp tot herziening van de vigerende Omgevingsverordening Zeeland 2018, voor zover dat ziet op art 2.14 lid 1 in te trekken. Er is thans geen zorgvuldige en solide basis om een dergelijk éézijdige, participatie-, natuur-, markt- en concurrentiepositie verstoring besluit/herziening op te baseren. Er dient eerst – zoals u zelf eerder voorstelde - een verblijfsrecreatief afwegingskader te worden onderzocht en een integrale afweging te worden gemaakt. De integrale afweging dient te worden gemaakt mét partijen in de sector en met het maatschappelijk veld dat effecten ervaart van eventuele uitbreidingsmogelijkheden.

Hoewel deze zienswijze zich tot Gedeputeerde Staten en tevens tot Provinciale Staten richt, roepen we ook de gemeenten die ook de Kustvisie mede hebben ondertekend en van deze zienswijze kennis zullen nemen op te handelen naar de Kustvisie en hun verantwoordelijkheid te nemen voor een gedragen en zorgvuldige ontwikkeling van de verblijfsrecreatie in hun gemeente in overleg met alle stakeholders.

Hoogachtend,

Voorzitter HISWA-RECRON Zeeland